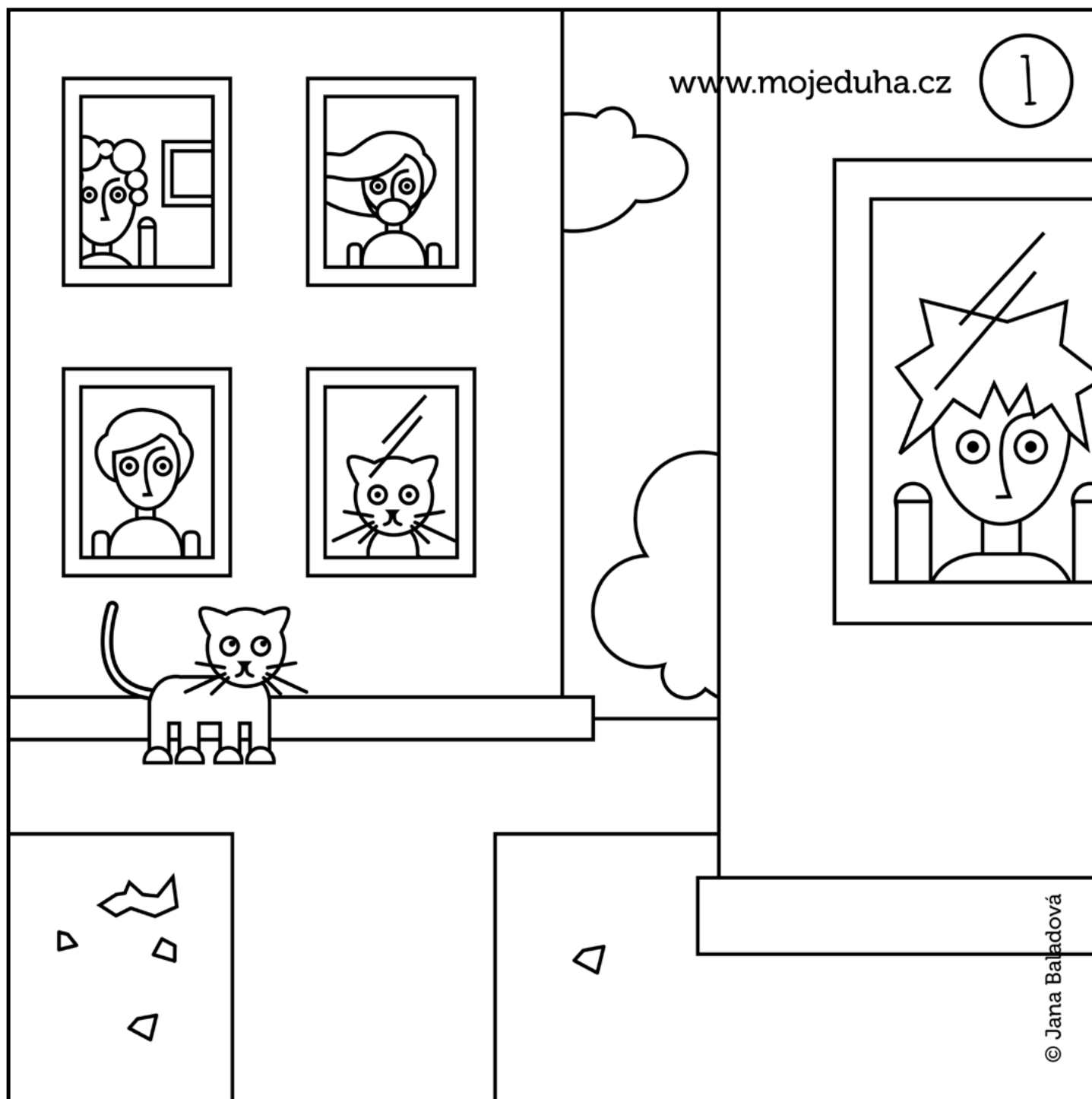

1. zastavení: Ježíš odsouzen

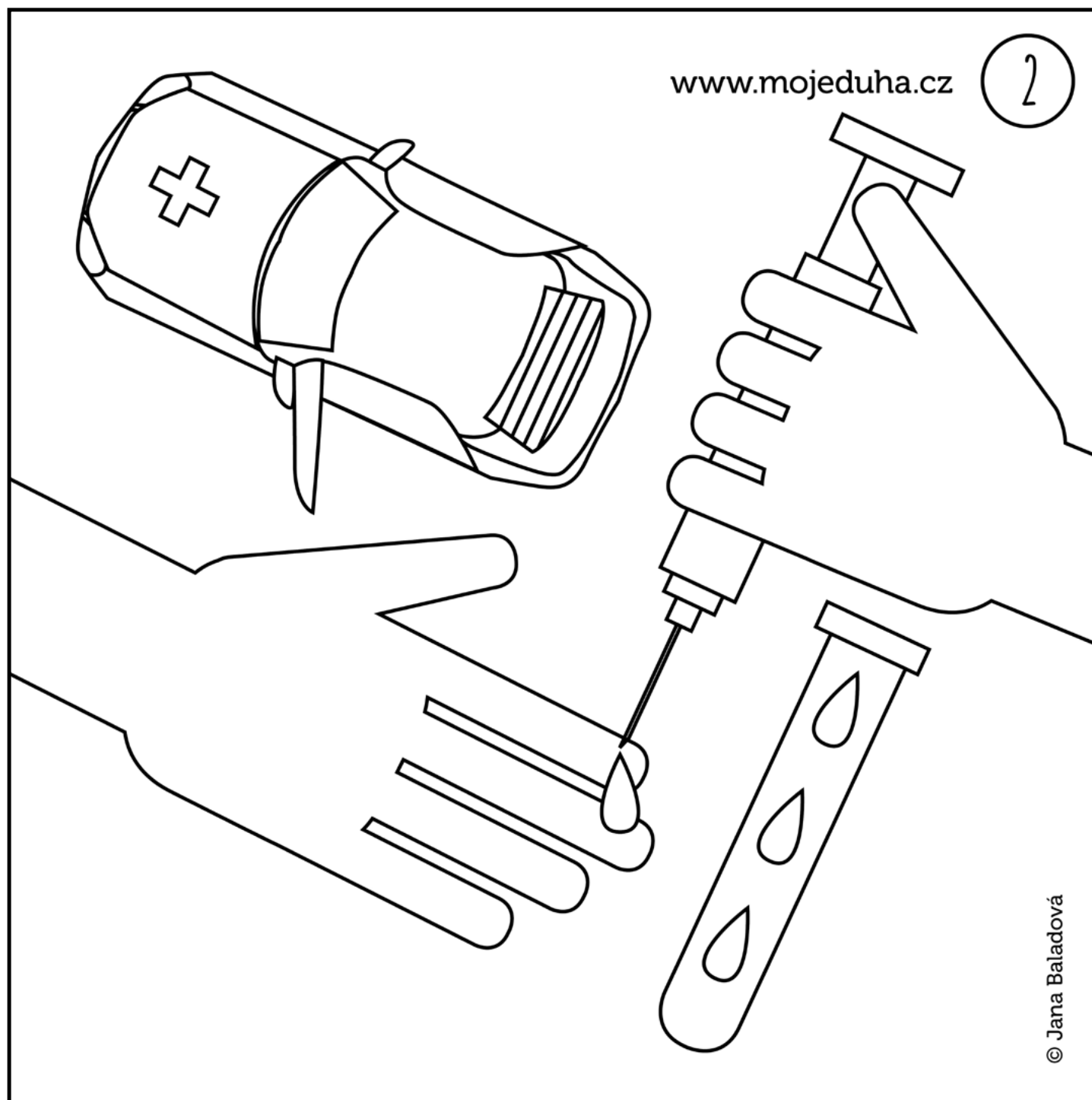

Na obrázku vidíme to, co prožíváme nejen my. Školy a obchody jsou zavřené a my jsme odsouzeni k tomu být co nejvíce doma. Na to, co se děje venku, se můžeme akorát dívat z okna, ale ono v podstatě není na co. Venku život utichl. Co bylo před několika týdny běžné, dnes není možné. Nemůžeme... (vyjmenujte, co vám schází a co byste rádi dělali a nejde to) Nevybrali jsme si to sami. Jsme k tomu svým způsobem odsouzeni. Venku nám hrozí, že se nakazíme.

Ježíši, ty jsi byl také odsouzen. Víš, jaké to je, když někdo nemůže dělat to, co by chtěl. Vojáci tě odvedli do vězení, i když bys ses mohl ještě dál setkávat s lidmi a udělat mnoho dobrého. Tys byl přesto trpělivý a nechal ses omezit.

Dodržovat všechno, co nás omezuje, je těžké. Pomáhej nám... (můžete doplnit, co je pro vás těžké)

2. zastavení: Ježíš na sebe bere kříž

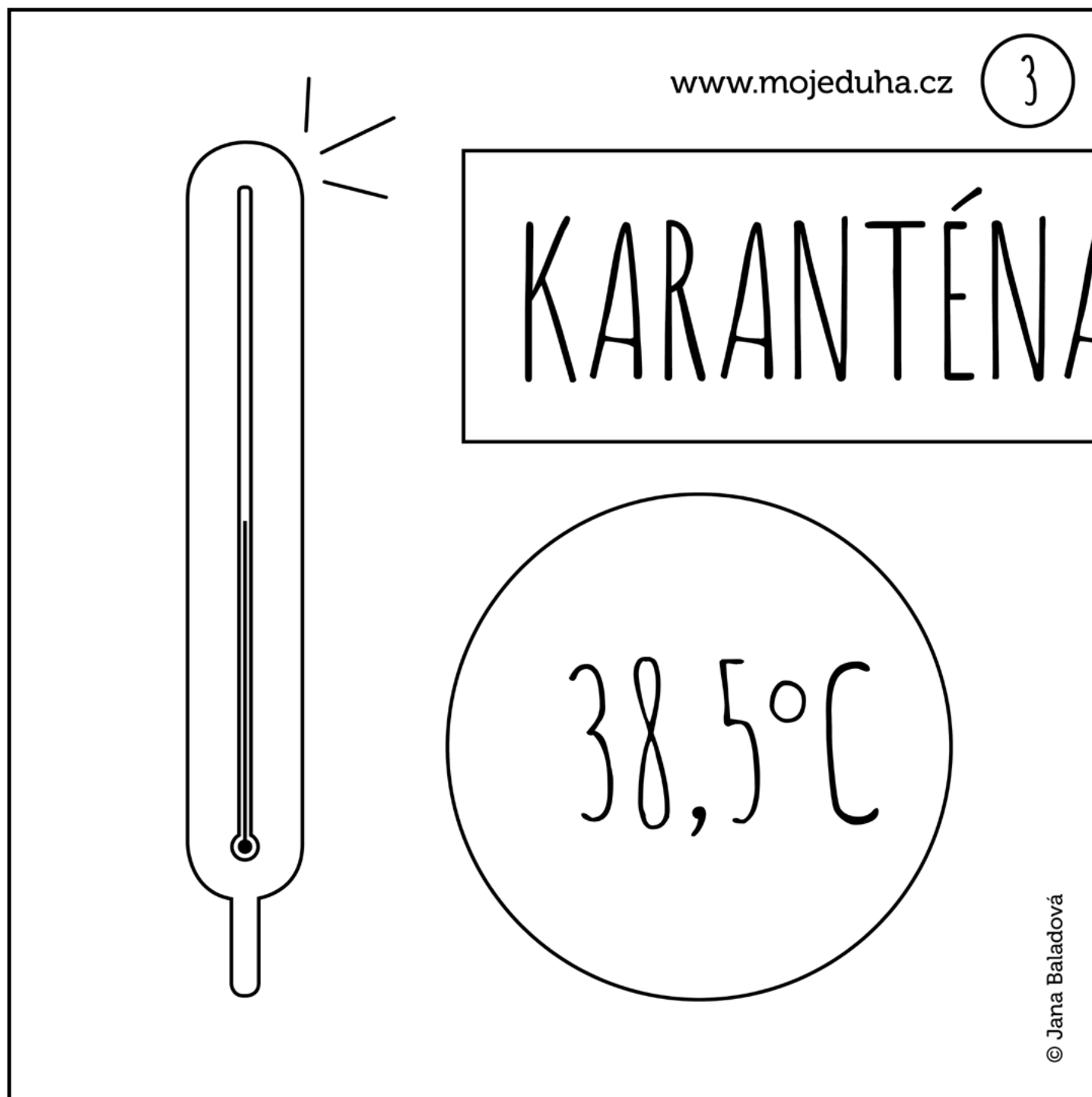

Na obrázku vidíme to, co se v dnešních dnech děje před většinou velkých nemocnic. Lidem, kteří se necítí dobře, udělají test, jestli jsou nebo nejsou nakaženi koronavirem. Když se prokáže, že jsou nemocní, musí zůstat doma v karanténě. Je to těžká situace – lidé neví, co se bude dít dál a jak to onemocnění bude vážné.

Ježíši, ty jsi vzal na sebe těžký kříž a vydal ses na nelehkou cestu. S křížem neseš i naše těžké situace. Jsi s námi a jsi i s těmi, kteří onemocněli. S tebou se nemusíme bát.

Prosíme tě zvláště za... (můžete doplnit jména lidí z různých měst nebo zemí)

3. zastavení: Ježíš padá poprvé pod křížem

Na obrázku je teploměr a zvláštní slovo. Karanténa. Je odvozeno z latinské číslovky čtyřicet. V Bibli je čtyřicítka spojená s putováním Izraelitů pouští, dobou Ježíšova pobytu na poušti nebo s naší postní dobou. I když tato "karanténa" trvala tak dlouho, pokaždé dobře skončila. Izraelité došli do zaslíbené země, Ježíš začal veřejně kázat a po postní době oslavíme Velikonoce.

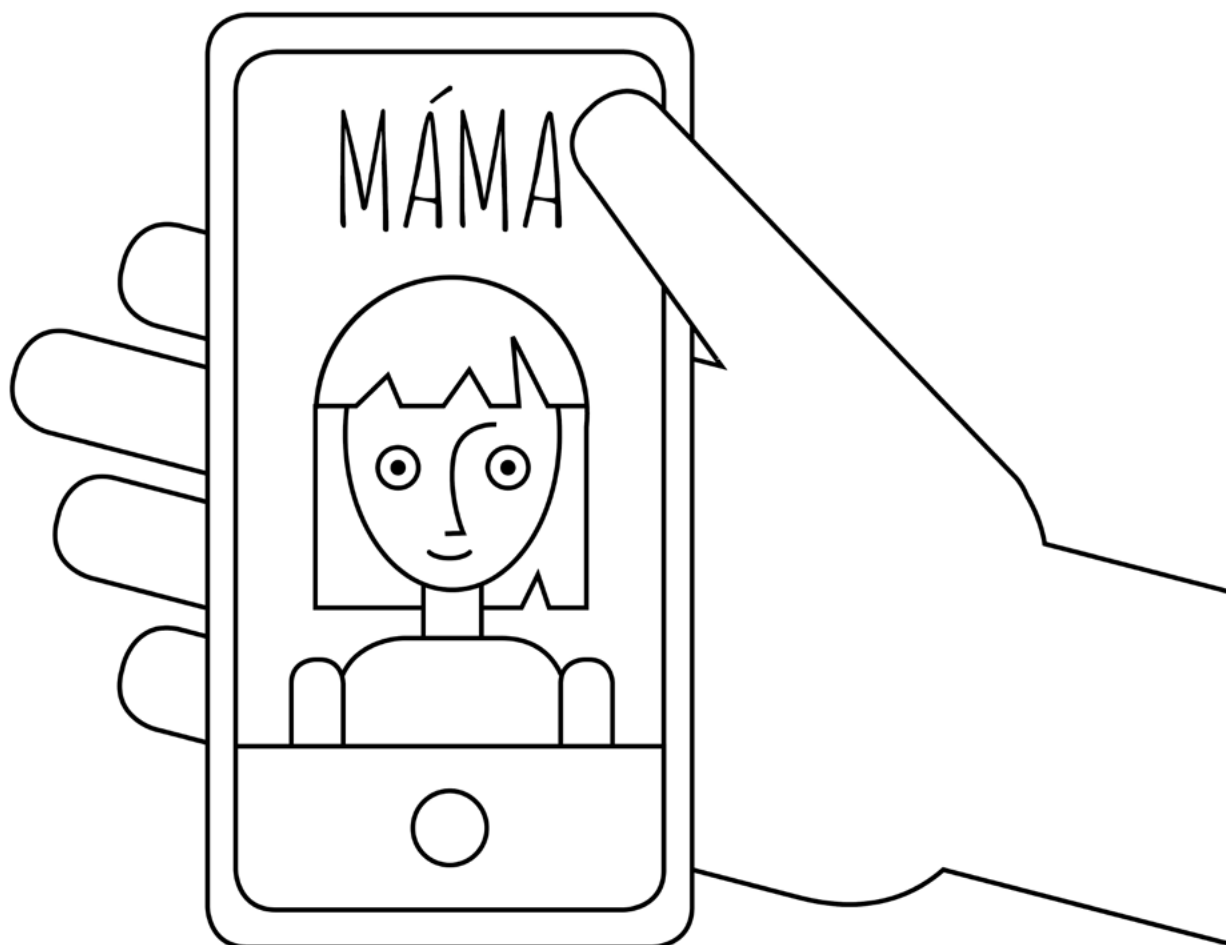
Ježíši, ty jsi padl pod křížem. Přesto jsi vstal a šel dál. Víš, jaké to je, když někomu roste teplota nebo něco trvá moc dlouho a docházejí mu síly. Jsi s námi a rozumíš nám.

Prosíme tě za všechny, kterým docházejí síly... (můžete doplnit jména)

4. zastavení: Ježíš potkává svou matku

www.mojeduha.cz

4

© Jana Baladová

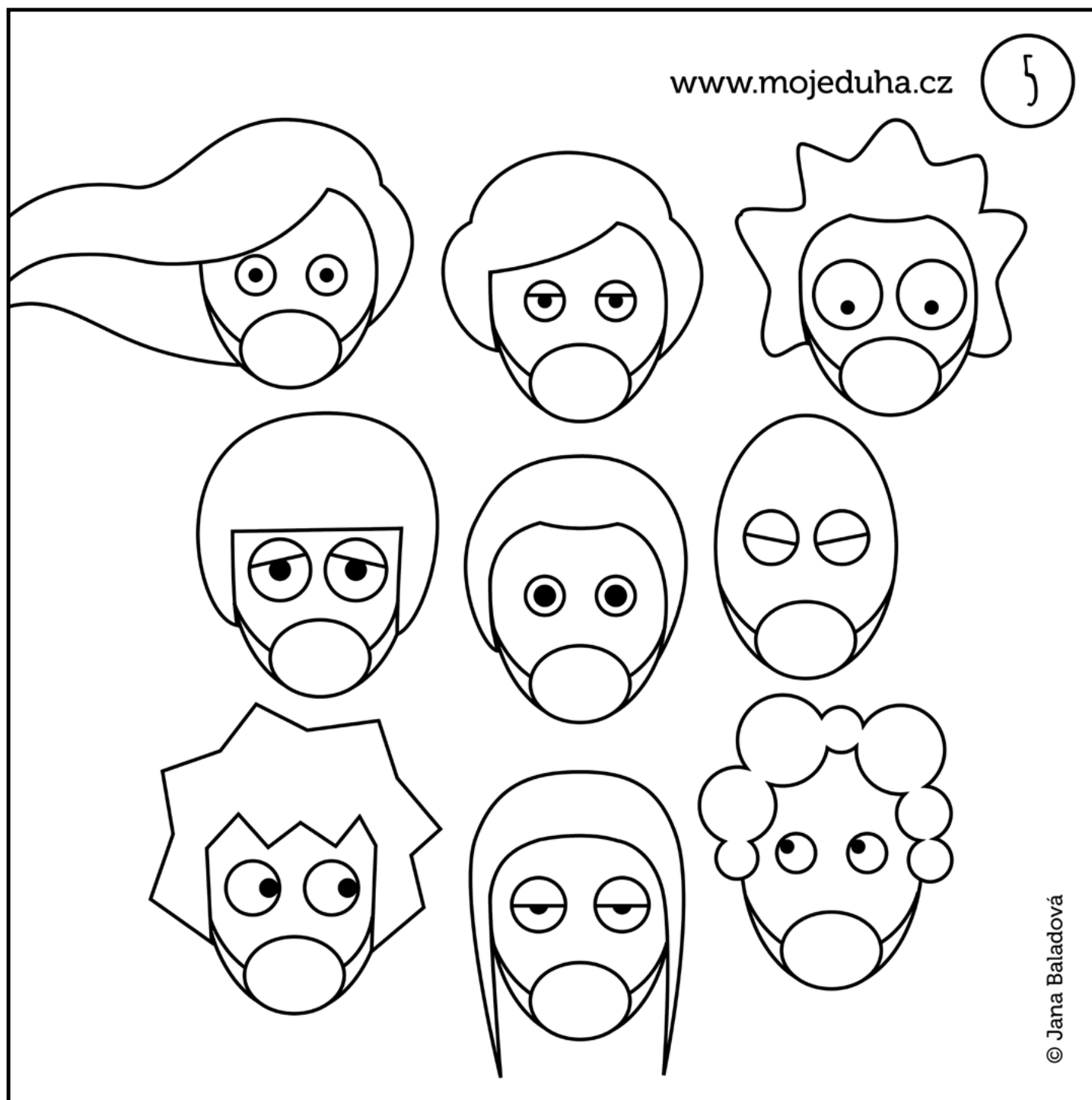
Na obrázku vidíme ruku, která drží mobil. Díky němu si můžeme popovídat na dálku s někým, koho máme rádi. Často slyšíme, že koronavirus nejvíce ohrožuje starší lidi. Nemůžeme jít na návštěvu za dědou a za babičkou, aby se nenakazili. Místo abychom drželi v rukách jeden druhého, tak v nich dnes držíme aspoň mobil.

Ježíši, ty ses se svou maminkou setkal, ale také to nebylo normální setkání. Marie šla s tebou celou křížovou cestu – byla ti blízko, ale přesto byla daleko. Chtěla tě obejmout a říct ti něco hezkého, ale nešlo to. Jsi s námi a rozumíš nám. Víš, jaké to je, když je nám smutno.

Prosíme tě za naši... (můžete doplnit jména svých prarodičů a praprarodičů)

Prosíme tě za lidi, kterým chybí jejich děti a vnoučata a za vnoučata a děti, kterým chybí jejich rodiče a prarodiče. Prosíme tě i za ty, kteří se tak bojí nemoci, že na své babičky a dědečky zapomněli.

5. zastavení: Šimon z Kyrény pomáhá Ježíšovi

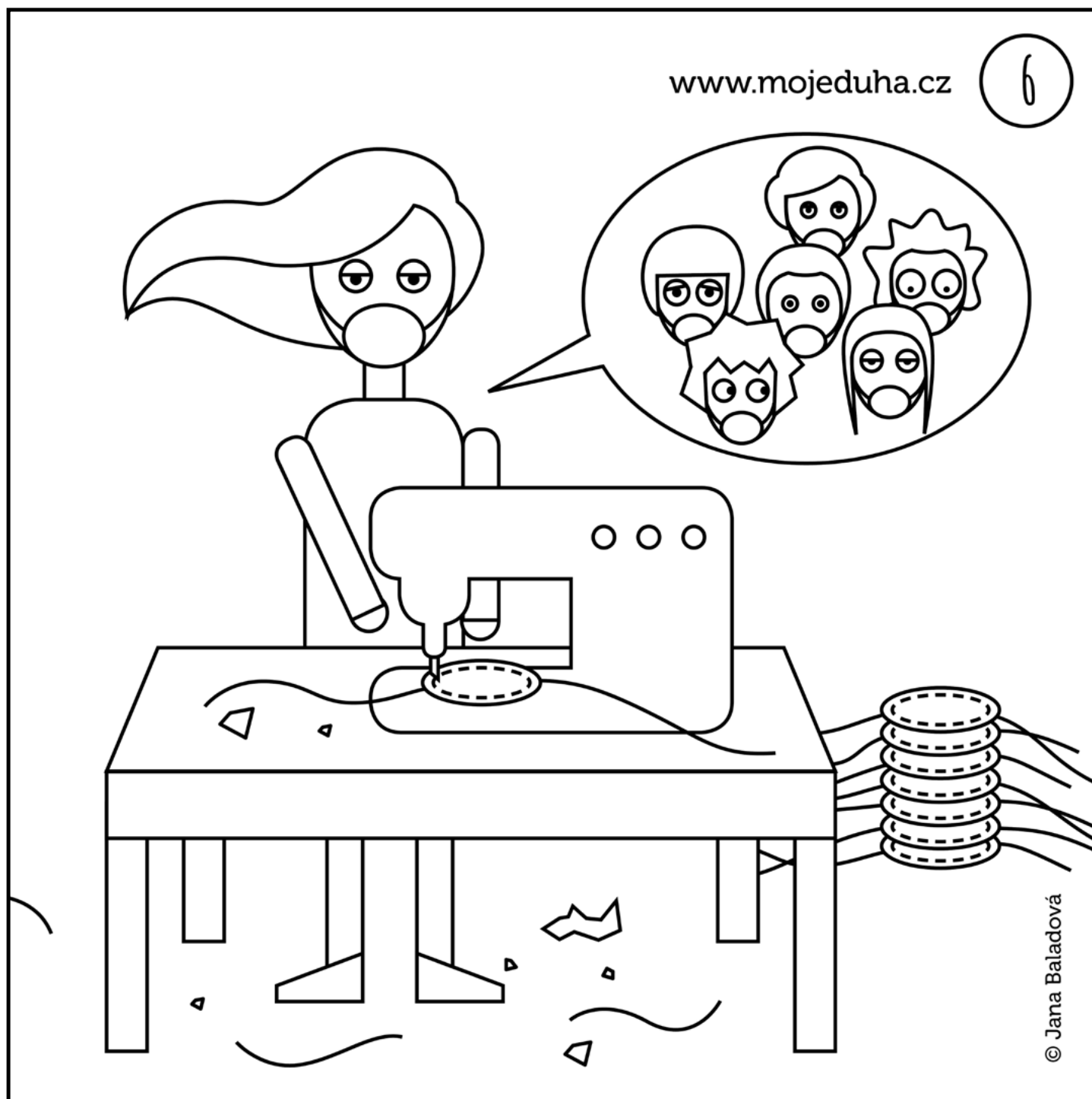

Na obrázku vidíme mnoho tváří. Každá je jiná, ale jedno je spojuje. Mají roušku, aby mohli vyjít ven a pomáhat, kde je třeba. Lékaři, zdravotníci, lékárníci, vědci, lidé v obchodech a na poště, řidiči, hasiči... Kdo může, pomáhá, aby se život nezastavil úplně.

Ježíši, na křížové cestě ti pomohl nést kříž Šimon. Podle tradice se trochu bránil a nelíbilo se mu to, ale přesto pomohl.

Pomáhej nám, ať umíme pomáhat a chraň všechny, kdo pomáhají. Chraň... (můžete doplnit různá povolání, nebo jména konkrétních lidí)

6. zastavení: Veronika podává Ježíšovi roušku

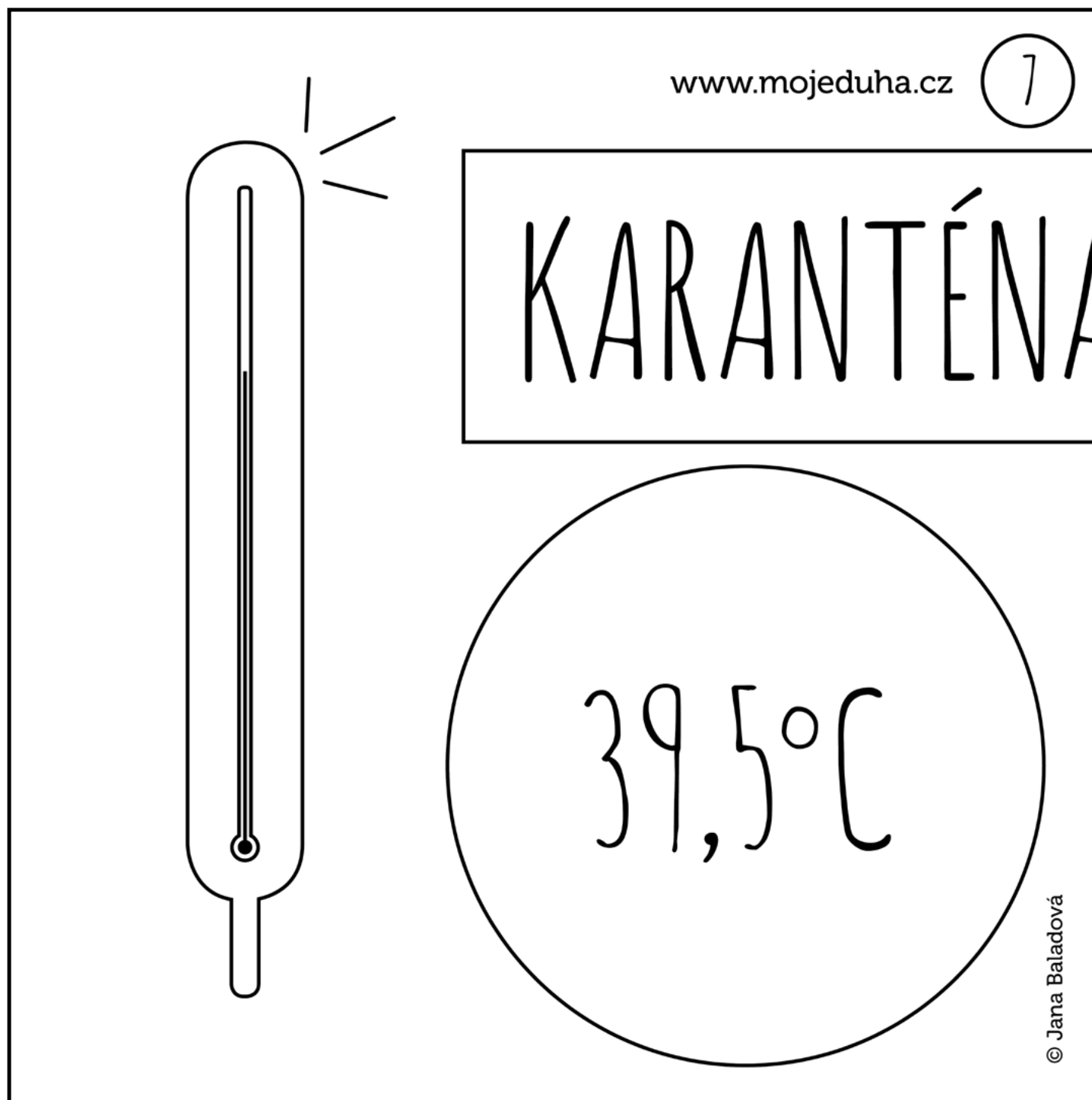

Na obrázku vidíme ženu. Jmenuje se Veronika, nebo třeba jinak. Iva, Marie, Alena... Šije roušky, jako mnoho lidí tyto dny. Dělají to, co vidí, že je potřeba. Rouška je maličkost. Přesto pomáhá, abychom druhé nenakazili, a aby druzí nenakazili nás. Kdo ji má a nosí ji, i když je to nepohodlné, pomáhá druhým.

Ježíši, když jsi nesl kříž ulicemi Jeruzaléma, uviděla i Veronika, co je potřeba, a i když to byla maličkost, udělala to. Podala ti roušku, aby sis utřel tvář.

Prosíme tě, abychom i my dokázali vidět, co je potřeba, a měli odvahu to udělat, i když by to byla jen maličkost. Třeba... (můžete vymýšlet maličkosti, které zvládnete udělat) Pomáhej nám přitom a buď s námi.

7. zastavení: Ježíš padá podruhé pod křížem

Na obrázku vidíme, že teplota nemocného stoupá.

Ježíši, ty jsi padl pod křížem podruhé. Tvé vyčerpání rostlo. Přesto jsi vstal.

*Prosíme tě za ty, kterým docházejí síly a ztrácejí naději. Pomáhej nám jít společně dál.
Společně s... (můžete doplnit jména kamarádů a přátel)*

8. zastavení: Ježíš potkává plačící ženy

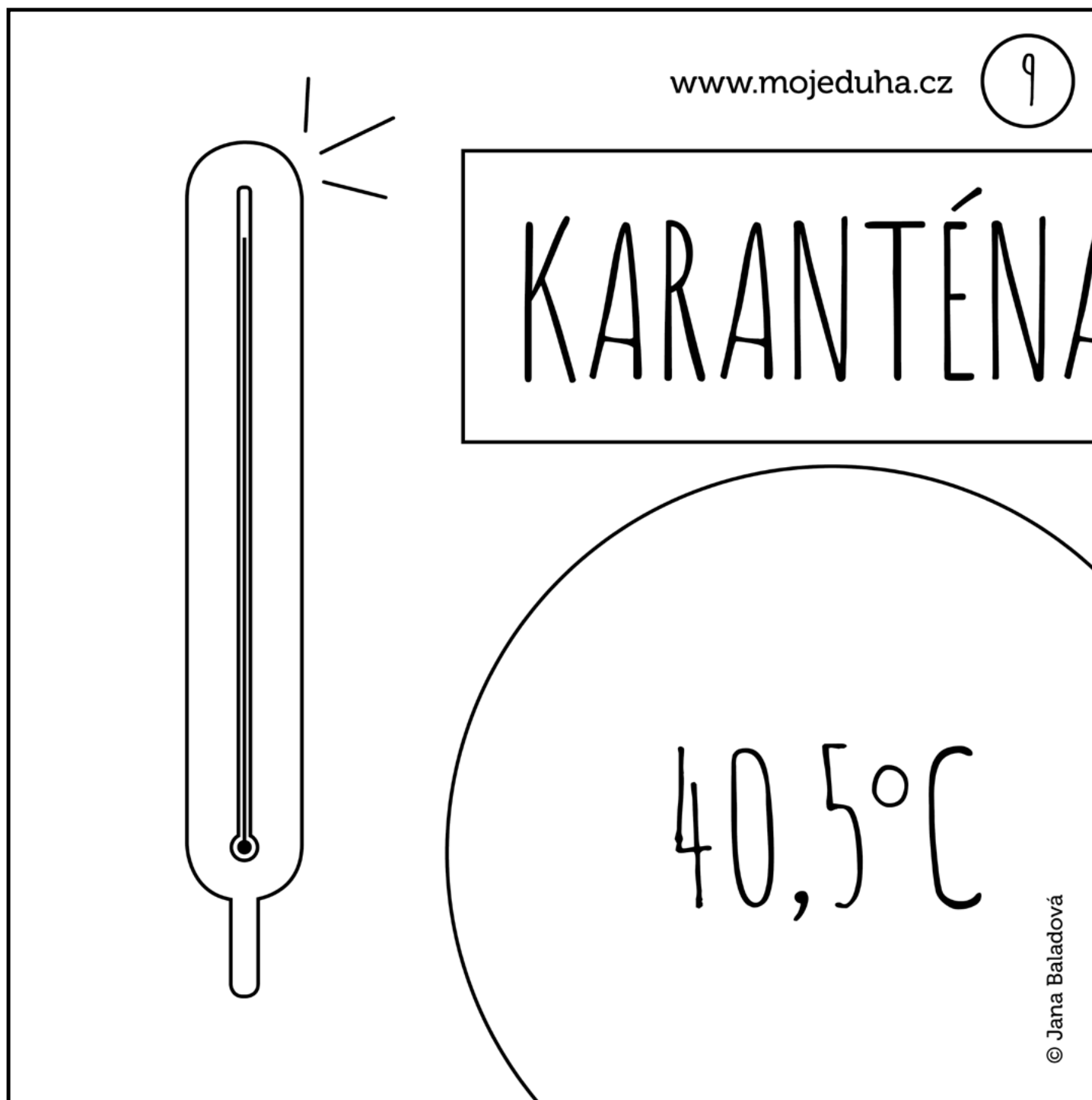

Na obrázku vidíme, co dnes někteří lidé po druhých opakují nebo si myslí. Jsou to často jen rychlé úsudky a povrchní komentáře, které slibují falešný pocit jistoty v situacích, které neznáme.

Ježíši, i nad tebou lidé plakali a mysleli si, že tvou situaci znají. Jejich jednání přitom bylo rychlé a povrchní. Rozumíš, když se v něčem nevyznáme a nevíme, jak si to vysvětlit a jak jednat.

Prosíme tě za všechny, kteří mají dnes moc věci řídit a rozhodovat o nich. Prosíme tě za... (můžete doplnit jména konkrétních lidí)

9. zastavení: Ježíš padá pod křížem potřetí

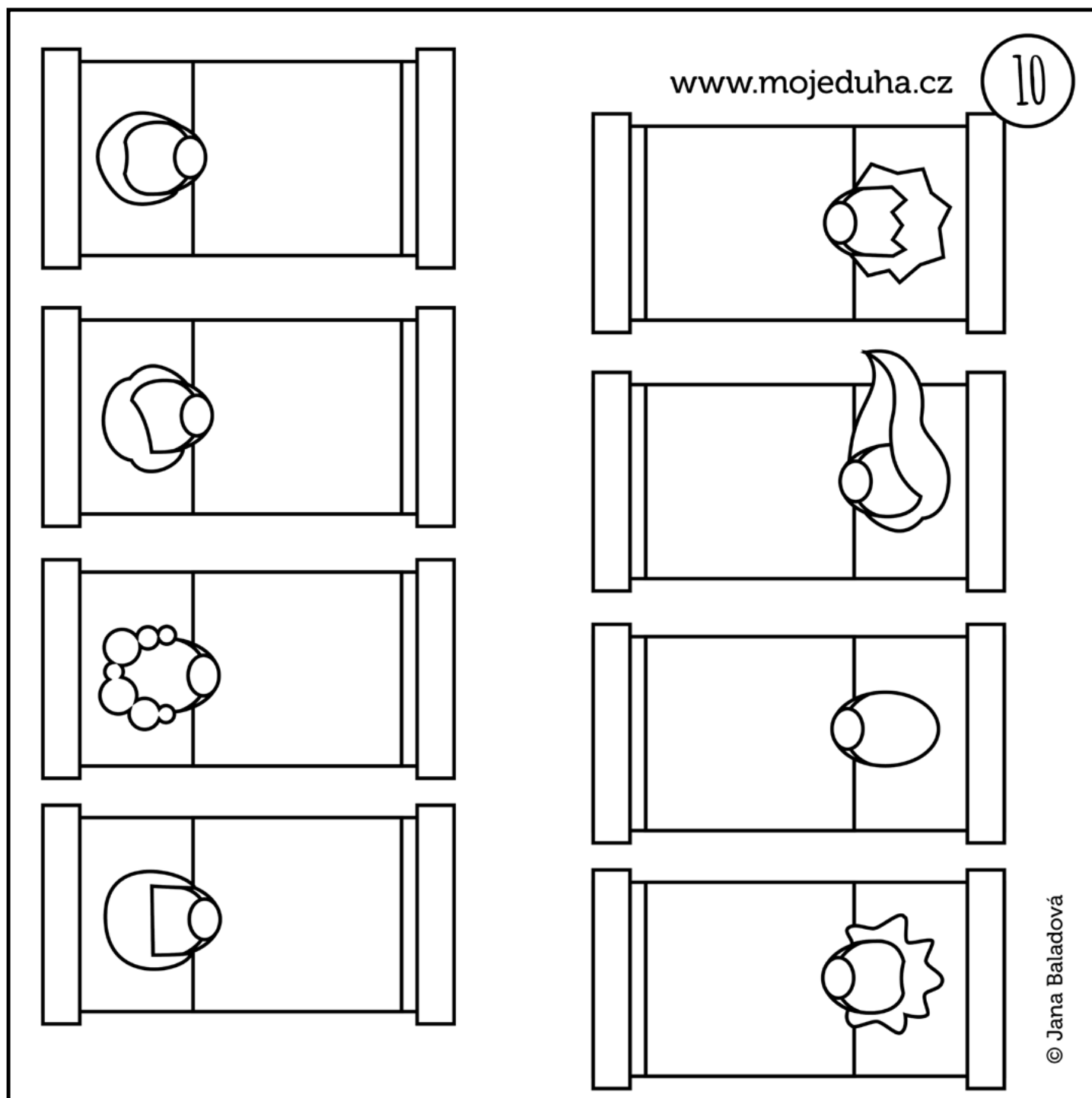

Teplota na obrázku už snad víc stoupat nemůže. Pro někoho to mohou být opravdu těžké chvíle, kdy mu neumí pomoci ani jeho nejbližší. Volají mu záchranku, aby mohl žít dál.

Ježíši, padl jsi pod křížem i potřetí. Byl jsi zcela vyčerpán. Sotva jsi popadal dech. Přesto jsi to nevzdal.

Prosíme za všechny, kteří to v dnešních dnech, ať už jsou kdekoli, nevzdávají. Dej, ať to nevzdáme ani my.

10. zastavení: Ježíš je svlečen z šatů

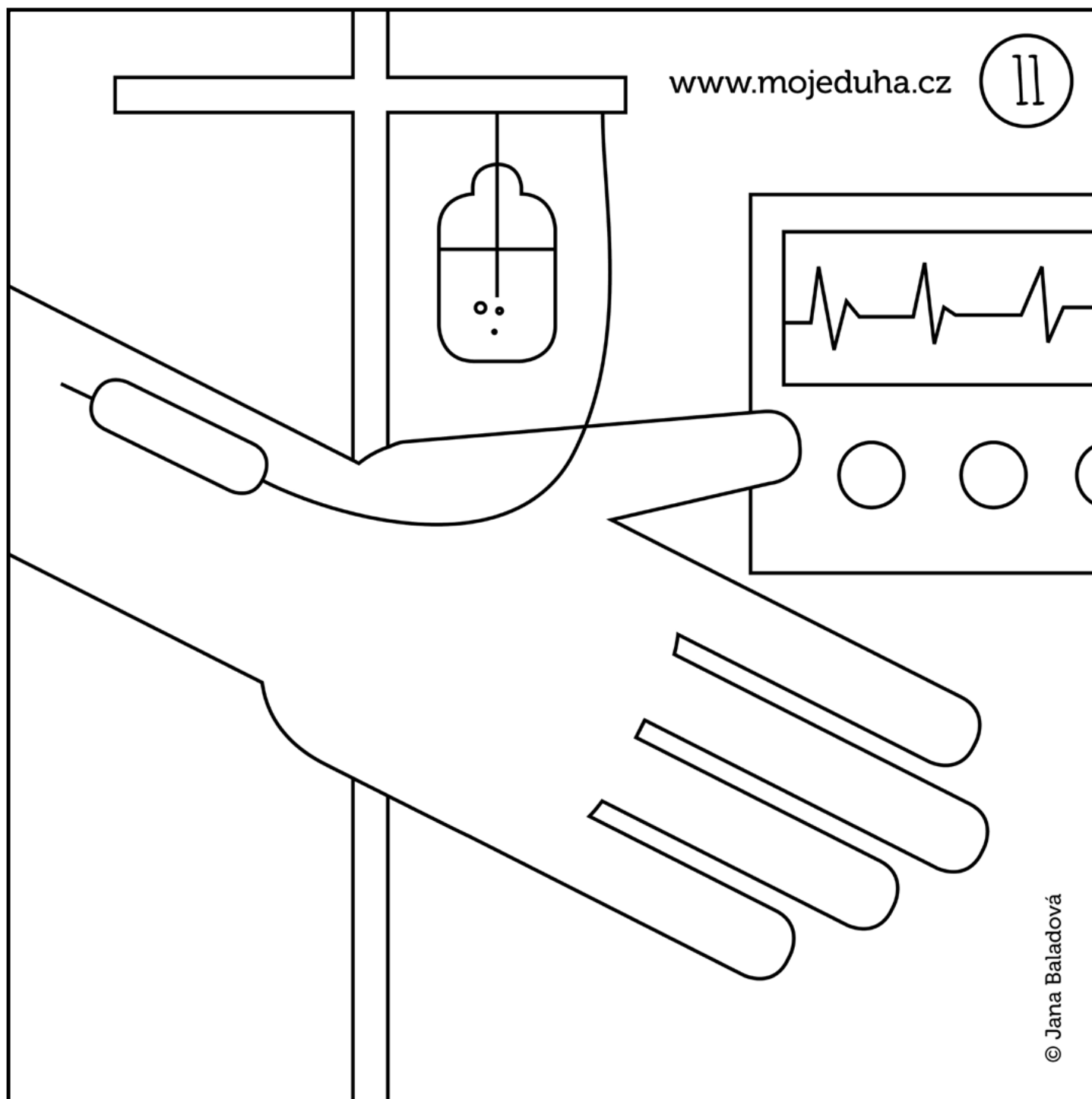

Lidé leží jeden vedle druhého v nemocnici – v Číně, v Itálii, v Německu nebo jinde ve světě – všude je to stejné. Svlékli je z jejich šatů a uložili do nemocničních postelí. Teď už nemají nic svého – snad jen naděje jim zůstala – že za nimi přijde sestra nebo lékař a že bude k dispozici přístroj, který jim zachrání život.

Ježíši, ty víš, jaké to je, když člověku vezmou všechno – vezmou mu šaty i jeho lidskou důstojnost. Když zůstane sám – téměř nahý a bez soucitu.

Prosíme tě, zůstávej nablízku opuštěným lidem na nemocničních postelích. Provázej i ty, kteří i když jsou oblečeni do mnoha vrstev ochranných obleků a roušek, jsou těmto lidem nablízku.

11. zastavení: Ježíš je přibit na kříž

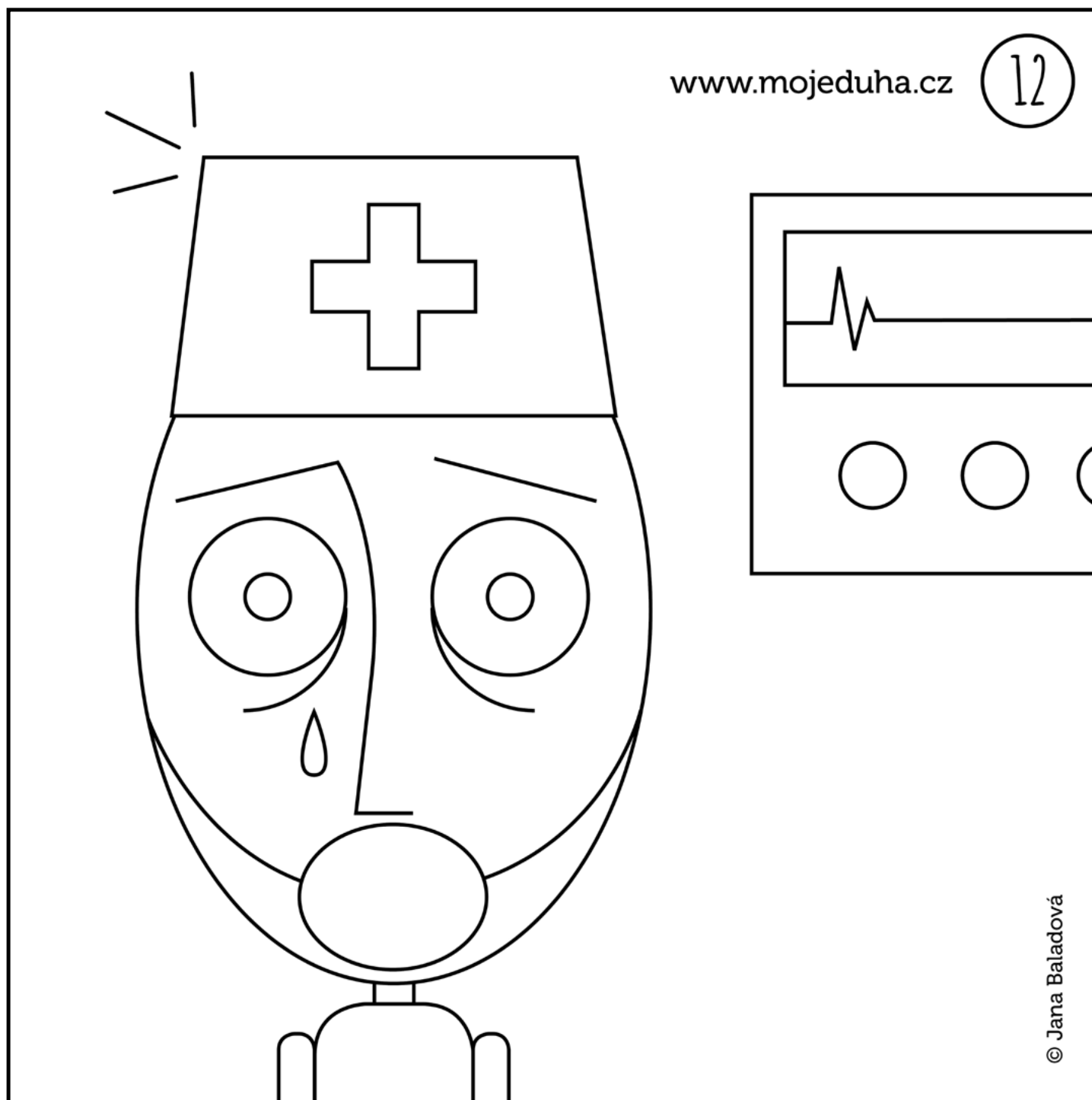

Říká se, že když má někdo někoho rád, tak by za něj i dýchal. Na obrázku je člověk, který už sílu dýchat nemá. Určitě má někde někoho, kdo by za něj dýchal, kdyby to šlo. Ale nejde to. Dýchá za něj přístroj a jehlou mu do těla teče lék potřebný k přežití. Někdy ani sebevětší přání nepomáhá.

Ježíši, když tě přibili na kříž, taky se ti těžce dýchalo. Dýchal jsi tehdy i za nás a pod křížem stála tvá matka Marie, která by ráda dýchala za tebe. Prožil jsi i chvíle, které se zdají být beznadějně, a rozumíš nám.

Prosíme, buď s těmi, se kterými nemohou být lidé, kteří je mají rádi. Buď s těmi, kteří zůstávají sami v nemocnicích.

12. Ježíš umírá na kříži

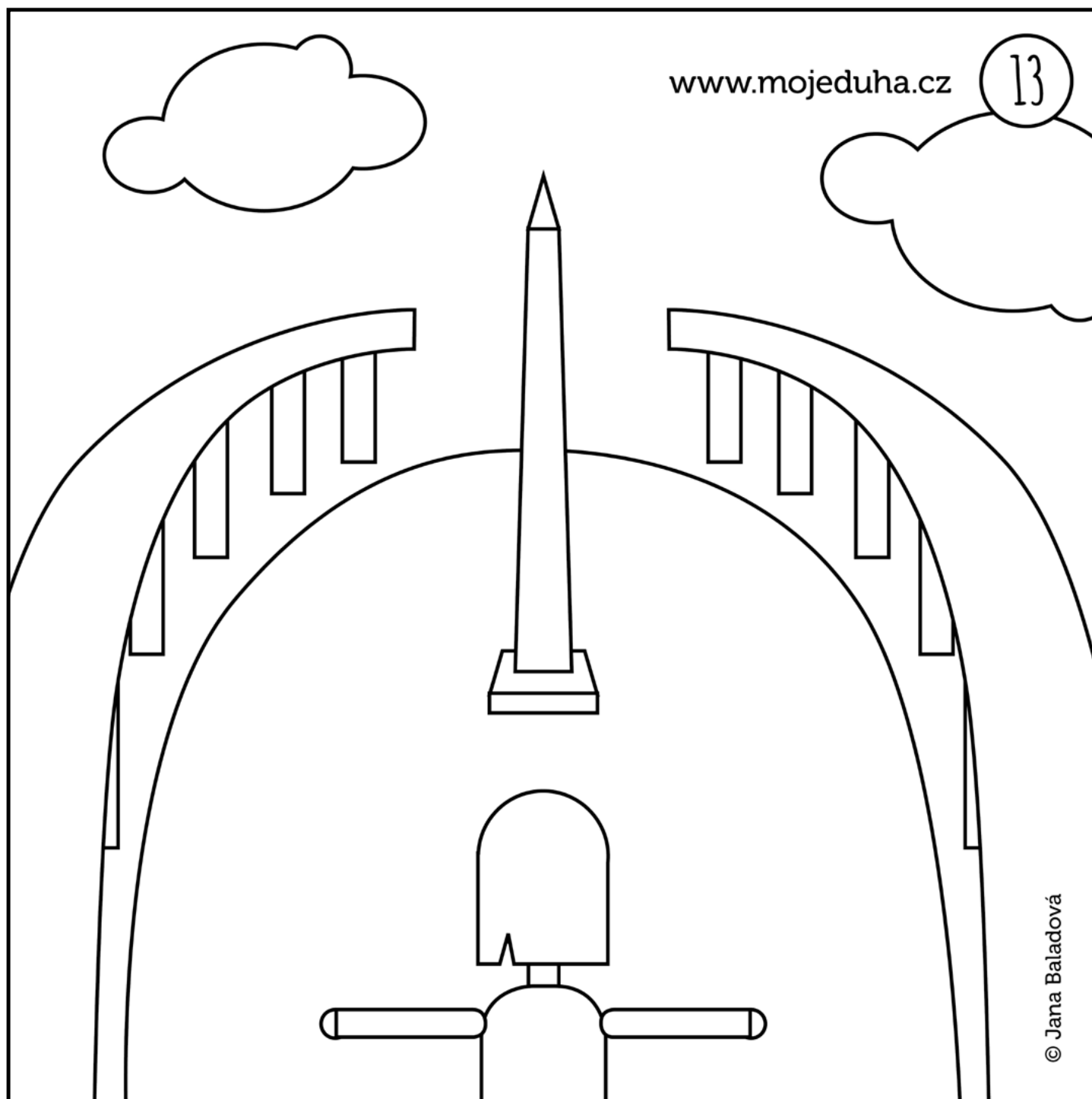

Když zemře člověk, je to smutné. Nejen lékaři, zdravotní sestry, ale hlavně jeho blízcí bývají zoufalí. Tyto dny slyšíme, že mnoho lidí ve světě i u nás umírá, a další se bojí, že by mohli zemřít. Naplňuje nás to strachem.

Ježíši, když jsi zemřel na kříži, tvoji přátelé se rozutekli naplnění strachem a nejistotou. Byl to pro ně konec nadějí.

Prosíme tě za všechny umírající, za jejich blízké, prosíme tě i za sebe, když máme z čehokoliv strach a obavy.

13. Ježíšovo tělo sundali z kříže

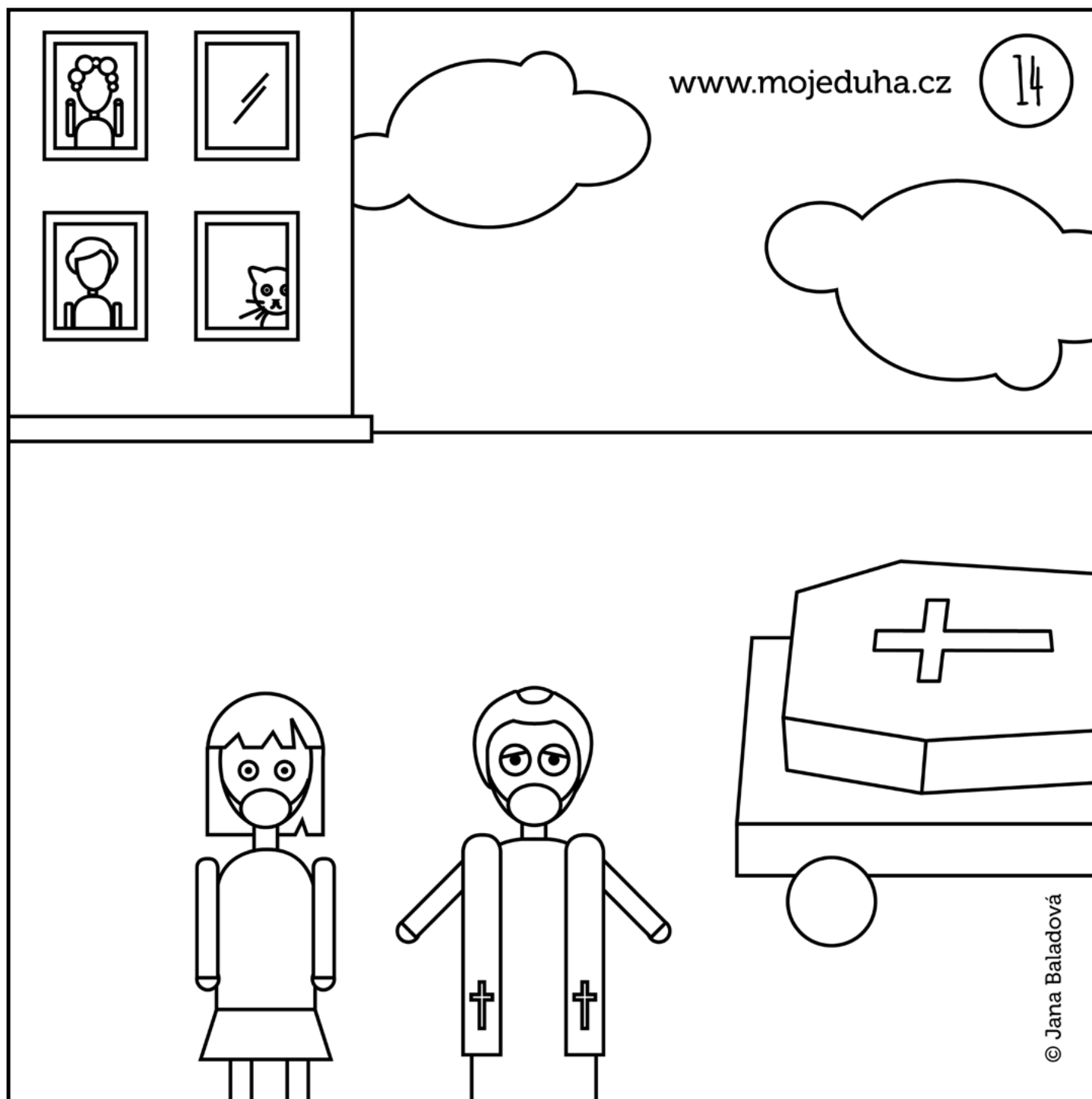

Na obrázku vidíme Svatopetrské náměstí v Římě. Jeho dvě kolonády připomínají náruč „matky církve“. V těchto dnech je náměstí prázdné. Dokonce o velikonočních svátcích, kdy obvykle bývá přeplněné lidmi, zůstane – možná poprvé v dějinách – prázdné.

Ježíši, tvoje matka Maria držela v náručí tvé tělo, když je sundali z kříže. Přesto jakoby byla její náruč prázdná. Když zemře někdo blízký, zůstane po něm prázdné místo. Sílu znovu naplnit takové místo má možná už jen modlitba.

Proto tě Ježíši, prosíme, tak jak jsi byl s Marií v jejím smutku, buď blízko i těm, kteří v těchto dnech prožívají smutek a prázdnotu. Prosíme tě za lidi, kteří jsou nám v těžkých chvílích oporou a pomáhají nám, modlí se za nás a s námi.

14. Ježíšovo tělo je uloženo do hrobu

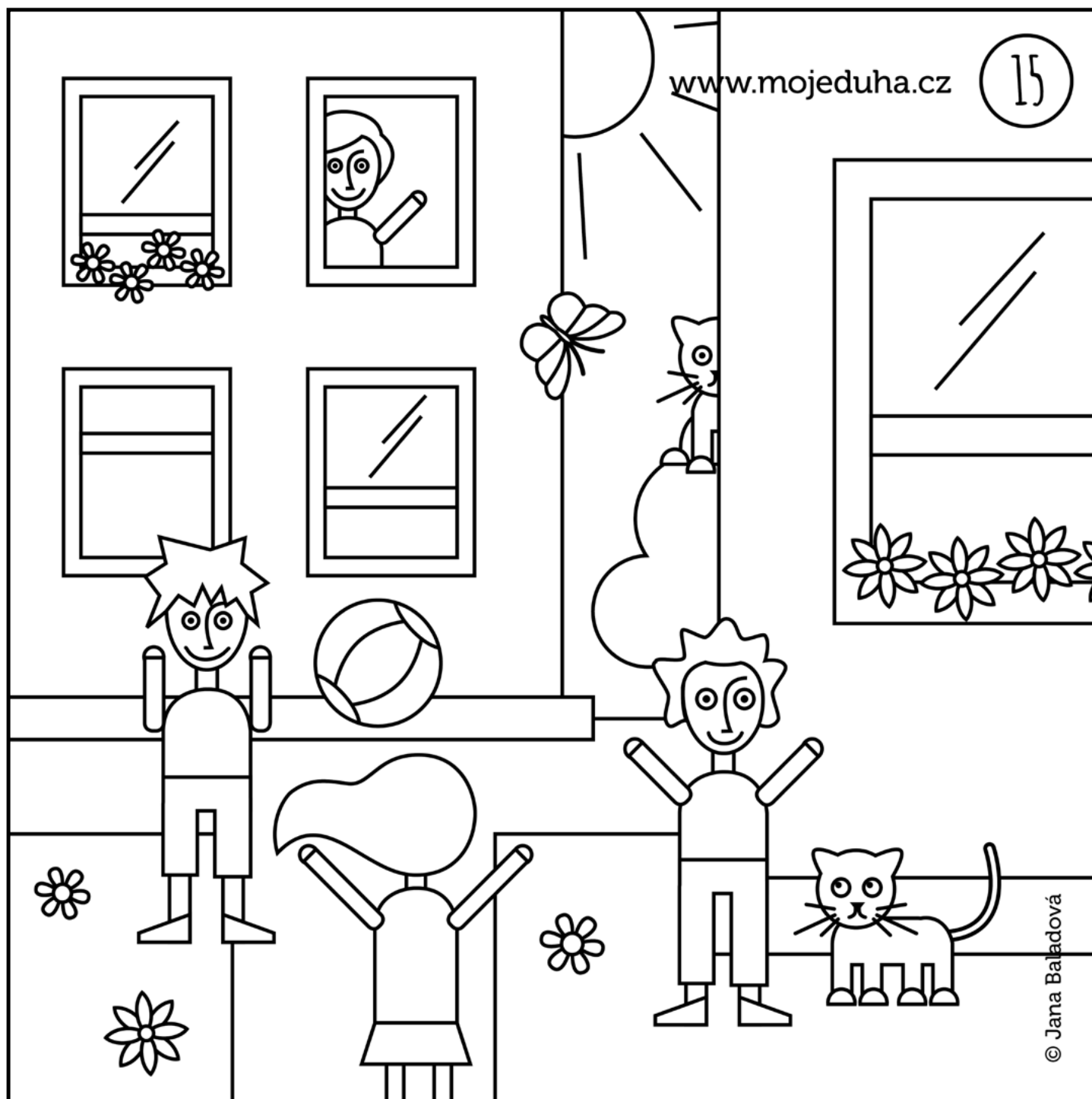

Na obrázku můžeme vidět, jaké to je na úplném konci života. Někdy je rozloučení se zemřelým důstojné, protože ho vyprovází rodina a přátelé. Jindy je to spíš smutné, protože ten, kdo umřel, má na svém pohřbu málo blízkých lidí. Tyto dny ale slyšíme ještě něco jiného. Pohřby některých lidí probíhají rychle a bez přítomnosti blízkých. I kdyby si to přáli, na pohřeb kvůli nebezpečí nákazy nemohou.

Ježíši, i tvé tělo bylo pohřbeno ve spěchu a jen s pomocí několika málo lidí. Víš, jaké to je, když si lidé nemohou navzájem poskytnout poslední službu.

Prosíme tě za ty, kteří právě dnes zemřeli nebo zemřou. Prosíme tě také za naše blízké, kteří zemřeli. Prosíme tě za... (můžete doplnit konkrétní jména)

15. Ježíš vstal z mrtvých

Obrázek je vlastně stejný jako ten na začátku, ale spousta věcí je na něm jinak. Barvy, slunce, pohyb, úsměv a setkání s druhými. Když se podíváš z okna, tak to tam tak nevypadá. Zatím si to jen přejeme. Bude všechno zase jako dřív? Jakou změnu to přinese? Umírají lidé zbytečně? Co tím Bůh zamýšlí? ... (můžete doplnit otázky, které nás napadají) Možná máme více otázek než odpovědí.

Ježíši, vstal jsi z mrtvých a smrt jsi přemohl vlastní smrtí. Tví učedníci tuto radostnou zprávu rozhlásili po celém světě.

Prosíme tě, aby tuto zprávu uslyšeli všichni, kteří to potřebují. Prosíme tě za lidi, kteří se ptají, jaký to, co se teď děje, má smysl, i za ty, kteří se neptají nebo ztratili naději.